

Візник та Геракл

Езоп

Одного разу запряг селянин волів та й поїхав у поле. Саме в ту пору випали дощі, й дорога була слизька, а де траплялася глина — зовсім годі проїхати. Воли ледве спустилися з крутого узвозу й дісталися краю поля. Обіч дороги була канава, і воза занесло туди.

— Що ж тепер робити? — розпачливо вигукнув селянин.— Я дуже кваплюся! Як витягти воза з багнюки? А може, покликати Геракла[1]? Він, далебі, допоможе.

Та й заходився гукати:

— О всесильний Геракле, прийди й витягни мого воза з канави, тобі це за іграшку! Ти ж добрий! Допоможи мені!

Довго кликав селянин; нарешті Геракл з'явився й сказав:

— Чоловіче добрий! Цього воза можна витягти самому: треба взятися за колеса й вирвати їх з глини, та підігнати волів. Спершу потрудися, спробуй сам собі допомогти, а тоді вже клич мене. Бо як сам нічого не робиш — нема за чим когось кликати.

[1] Геракл (Геркулес) — в грецькій міфології — герой, втілення мужності, відваги, сили, працелюбності.